

Творчість — це життя, а життя — творчість



Інтерв'ю з керівником славутицького гурту Jam Vox Сергієм Єршовим.

— Музиканти говорять, що написання музичних композицій можна зрівняти з відчуттям дитини, яка вчиться плавати: раз-два, махне рукою, відчує, що у неї виходить — і запам'ятає це відчуття, продовжує далі пливати. Чи згодні Ви з такою думкою?

— Вважаю, що здатність до творчості властива кожній людині з народження. Головне, щоб було бажання, фантазія, уява, вміння та ще й натхнення. Тоді до людей приходять нові ідеї — народжується музика, живопис, вишивка, ліплення... Із кожною новою роботою отримуєш певний досвід і дійсно хочеться "пливати далі".

— Ви — працівник Кіноконцертного комплексу, Вас практично всі знають, бо постійно готуєте фонограми для співаків, аранжування для музичних творів, а до цього ще й керівник музичного гурту "Джем Бокс". Звідки взялася така назва?

— Просто звучна назва, яка нам сподобалась.

— Розкажіть про свій колектив.

— дея створення його народилась давно, а ось активно виступати разом ми розпочали півтора роки поспіль. Склад колективу мобільний. Гітарист — Вадим Кожем'якін, бас-гітарист — Михайло Архипов. Обоє працюють

на Чорнобильській АЕС. Я співаю і роблю аранжування. Наймолодший у нас барабанщик — Іван Архипов, син Михайла. Йому лише 3 роки, але вже видно, що виростає талановитим музикантом, має відмінний ритм.

— Як ви зібрались в одну групу?

— Ми давно знаємо один одного. Музиканти ще зі школи, ми дружили, грали в інших групах, а потім вирішили грати разом.

— Основою любого творчого колективу є репертуар. На кого орієнтуєтесь Ви в цьому плані?

— В основному це хіти 80–90 років, так звані кавер-версії. Ми націлені на репертуар достатньо широкий. Тому все, що популярне, хочемо охопити. А взагалі на сьогодні ми виконуємо вже понад 25 пісень.

— Як ви працюєте, щоб домоглись органічного і цілісного звучання?

— Чимало вільного від основної роботи часу ми проводимо на ре-



петиціях. Саме на них іде пошук. Можемо грати і співати до двох-трьох годин, особливо перед концертами.

— Що зміцнює ваш колектив?

— Ми дружимо сім'ями. Я — хрещений батько молодшої доньки нашого гітариста, а у нього їх три —

Валерія, Вікторія та Варвара. У моєї сім'ї підрастає син Максим. Радую, що всі наші діти до музики не байдужі, а значить, нудьгувати нам не доведеться!

— Чи є у вас кумири, на яких ви хочете бути схожими. На кого орієнтуєтесь?

— Я взагалі прихильник електронної музики. Як звичайному слухачу, мені подобається західна електронна музика в стилі синті-поп. Із задоволенням слухаю англійські групи Duran Duran, Depeche Mode, норвезьку музикальну групу "А-На". З них я черпаю натхнення.

— Про що Ви мрієте?

— Плани є. Хочемо напрацювати більший репертуар і частіше виступати.

Плануємо брати участь в конкурсах, фестивалях і дарувати нашим прихильникам хорошу музику, отримуючи від цього колосальне задоволення.

Розмову вела
Людмила ЛЮБИВА

